Plan wynikowy z religii dla klasy VII szkoły podstawowej
według podręcznika „Szczęśliwi, którzy czynią dobro”
zgodnego z programem nauczania nr AZ-2-02/20.

I. Czynię dobro

Temat jednostki lekcyjnej	Cele katechetyczne	Treści podstawy programowej	Wymagania		Postawy
			podstawowe	ponadpodstawowe.	
			Uczeń:		Uczeń:
1. Znaki Bożej miłości	– Ukazanie prawdy o miłości Boga skierowanej do każdego człowieka indywidualnie. – Budzenie odwagi do wejścia na drogę Bożej miłości, która prowadzi do szczęścia.	Kerygmat chrześcijański: miłość Boga do człowieka (A.5).	• wymienia wartości nadające sens ludzkiemu życiu (A.1.3) • opisuje przejawy miłości Boga do człowieka (A.5.3), • charakteryzuje rolę Maryi w dziele zbawczym (A.13.11), • wyjaśnia, dlaczego Maryja jest nazywana Gwiazdą Nowej Ewangelizacji.	• określa własne rozumienie szczęścia, • podaje prawdę, że miłość Boga jest skierowana indywidualnie do każdego człowieka, • interpretuje tekst hymnu Magnificat, • uzasadnia, że przyjęcie Bożej miłości otwiera drogę do szczęścia.	• jest otwarty na sygnały-znaki Bożej miłości w swoim życiu, • powierza siebie Maryi w indywidualnej modlitwie, • nawiązuje i pielęgnuje osobową relację z Bogiem (A.5.b), • włącza w swoją modlitwę „Pod Twoją obronę”.
2. Zacząć życie od nowa	– Ukazanie prawdy, że Bóg w Jezusie Chrystusie przebacza nam grzechy i przywraca utracone życie wieczne. – Kształtowanie postawy zaufania Jezusowi.	Źródła ludzkiego szczęścia (A.1). Sens i skutki sakramentu pokuty i pojednania (B.7).	• podaje prawdę, że Jezus czeka na grzesznika nie jako sędzia, lecz jako Ten, kto kocha, • podaje przykłady, w jaki sposób ze zła i cierpienia Bóg może wyprowadzić dobro (C.1.6) na przykładzie Piotra, • uzasadnia, dlaczego człowiek jest naprawdę szczęśliwy, gdy jest bez grzechu, • charakteryzuje ludzkie szczęście w perspektywie wieczności.	• określa istotę prawdziwego szczęścia i cierpienia, • interpretuje teksty biblijne o zaparciu się Piotra i zdradzie Judasza, • uzasadnia, że przyznanie się do winy i żal prowadzi do oczyszczenia, a ich brak do nieszczęścia.	• powierza swoje grzechy Jezusowi, • wierzy w obecność Boga Miłosiernego przebaczającego grzechy w sakramencie pokuty (B.7.a), • daje świadectwo szczęścia płynącego z życia bez grzechu.
3. Żyć wiarą, by osiągnąć niebo	– Poszerzenie wiadomości na temat prawdy, że wiara jest darem i zobowiązaniem wobec Boga. – Kształtowanie postawy wytrwałości w czynieniu dobra.	Wiara darem i zadaniem (A.3). Kerygmat chrześcijański (A.5).	• podaje prawdę, że wiara jest łaską darem od Boga (A.3.1), niezasłużonym przez człowieka, • uzasadnia, że wiara jest zadaniem (A.3.2), • uzasadnia, że osiągnięcie nieba realizuje się przez czynienie dobra, podejmowanie codziennych obowiązków i modlitwę.	• uzasadnia, że działania człowieka skierowane ku dobru prowadzą do zbawienia, • interpretuje biblijną perykopę o robotnikach w winnicy, • uzasadnia, że Bóg pragnie zbawienia każdego człowieka, ale wspólnie z innymi.	• nawiązuje i pielęgnuje osobową relację z Bogiem (A.5.b), • swoim życiem odpowiada Bogu na Jego wezwanie (C.2.d).

Temat jednostki lekcyjnej	Cele katechetyczne	Treści podstawy programowej	Wymagania		Postawy
			podstawowe	ponadpodstawowe.	
			Uczeń:		Uczeń:
4. Szczęśliwi, którzy czynią dobro	– Ukazanie prawdy, że Bóg wysłuchuje tych, którzy zwracają się do Niego z wiarą. – Kształtowanie postawy ufności w Bożą miłość.	Życie, działalność i nauczanie Jezusa Chrystusa (A.13) – uzdrowienie sługi setnika. Biblijne wzory modlitwy i przykłady osób żyjących modlitwą (D.2).	• podaje prawdę, że Jezus wysłuchuje naszych próśb ze względu na naszą wiarę, • przedstawia rodzaje i formy modlitwy (D.1.3) na przykładzie setnika, • wyjaśnia znaczenie modlitwy liturgicznej „Panie nie jestem godzien…”.	• wymienia owoce zaufania Jezusowi, • interpretuje tekst o uzdrowieniu sługi setnika, • charakteryzuje postać setnika jako poganina, • uzasadnia, że prośba skierowana do Jezusa musi być połączona z głęboką wiarą i pokorą,	• ufa Jezusowi (C.9.a) i z wiarą prosi Go o pomoc w codziennych sytuacjach, • wzbudza w sobie akt miłości (A.6.c).
5. Jak troszczyć się o dobro rodziny. Rodzina z Nazaretu	– Ukazanie życia Świętej Rodziny jako wzorca dla naszych rodzin. – Kształtowanie relacji rodzinnych na wzór Rodziny z Nazaretu.	Świętość w różnych formach życia (C.10).	• wskazuje dziedziny życia rodzinnego, w których możemy wzorować się na Świętej Rodzinie, • wyjaśnia, że jego osobista relacja z Bogiem ma wpływ na relacje w rodzinie.	• interpretuje teksty biblijne mówiące o wzajemnych relacjach osób tworzących Świętą Rodzinę, • uzasadnia, że Święta Rodzina może i powinna być wzorcem godnego i świętego życia naszych rodzin,	• stara się naśladować cnoty dostrzeżone w Rodzinie z Nazaretu, • korzysta z dobrodziejstw modlitwy wspólnotowej (D.3.a) • prosi Boga o wzrastanie własnej rodziny w świętości.

II. Pismo Święte w życiu chrześcijanina

Temat jednostki lekcyjnej	Cele katechetyczne	Treści podstawy programowej	Wymagania		Postawy
			podstawowe	ponadpodstawowe	
			Uczeń:		Uczeń:
6. Spotkanie, które może zmienić życie	– Ukazanie prawdy, że Bóg przychodzi do ludzi ze swoim słowem. – Motywowanie do ożywienia i umocnienia wiary w Boże słowo, które przemienia życie.	Objawienie Boże. Biblia księgą wiary (A.10). Misyjna działalność Kościoła (F.1).	• podaje prawdę, że Jezus wychodzi do ludzi ze swoim słowem, by dać im szansę zbawienia, • uzasadnia, dlaczego chrześcijanin powinien poznawać objawienie Boże (A.10.3), • podaje przykłady, w jaki sposób realizować słowo Boże w swoim życiu.	• wyjaśnia, że poznanie i przyjęcie słowa Bożego prowadzi do zmiany życia, • uzasadnia konieczność troski o rozwijanie słowa Bożego w swoim sercu.	• podejmuje prywatną lekturę Pisma Świętego (A.10.e).

Temat jednostki lekcyjnej	Cele katechetyczne	Treści podstawy programowej	Wymagania		Postawy
			podstawowe	ponadpodstawowe	Uczeń:
			Uczeń:		
7. Życie Jezusa zapisane na kartach Ewangelii	– Ukazanie celu napisania Ewangelii oraz komplementarności przekazu ewangelistów o Jezusie. – Kształtowanie postawy odpowiedzialności za głoszenie Ewangelii.	Podstawowe wiadomości o Piśmie Świętym(A.9). Świadectwa historyczności Jezusa (A.13).	• wymienia sposoby objawiania się Boga: w słowie Bożym (A.5.1), • wyjaśnia pojęcia: „Ewangelia”, „ewangelie synoptyczne” (A.10.1), • przedstawia proces formowania się ksiąg biblijnych (A.9.2) Ewangelia, • charakteryzuje specyfikę i przesłanie poszczególnych Ewangelii (A.13.5).	• prezentuje główną myśl teologiczną czterech ewangelistów, • wyjaśnia podobieństwa i różnice w czterech Ewangeliach w świetle ich teologii • uzasadnia, że treść Ewangelii jest aktualna w każdym czasie, • wyjaśnia znaczenie symboli ewangelistów.	• podejmuje refleksję nad własnym życiem w świetle prawd przekazanych przez ewangelistów, • poznaje Boże objawienie (A.10.b).
8. Prawdziwa historia Jezusa z Nazaretu	– Ukazanie osoby Jezusa z Nazaretu jako postaci historycznej. – Kształtowanie przekonania, że istnienie Jezusa Chrystusa i Jego dzieło są faktami historycznymi.	Świadectwa historyczności Jezusa (A.13) chrześcijańskie. Biblia księgą wiary (A.10).	• prezentuje biblijne i patrystyczne świadectwa dotyczące historyczności Jezusa (A.13.1), • przedstawia podstawowe fakty z życia, działalności i nauczania Jezusa Chrystusa w porządku chronologicznym (A.13.3), • uzasadnia, dlaczego chrześcijanin powinien poznawać objawienie Boże oraz nauczanie Kościoła (A.10.3).	• interpretuje teksty biblijne mówiące o historycznym pochodzeniu Jezusa, • omawia kontekst historyczny przyjścia na świat Jezusa.	• sięga do ksiąg Nowego Testamentu jako źródła wiedzy na temat Jezusa, • chętnie dzieli się z innymi wiedzą o Jezusie, • wierzy w prawdy zawarte w objawieniu Bożym (A.10.a).
9.Pozachrześcijańskie dowody na istnienie Jezusa	– Ukazanie niechrześcijańskich źródeł o historyczności Jezusa. – Umocnienie przekonania, że istnienie Jezusa Chrystusa i Jego dzieło są faktami historycznymi.	Świadectwa historyczności Jezusa (A.13) pozachrześcijańskie.	• prezentuje pozachrześcijańskie świadectwa dotyczące historyczności Jezusa (A.13.1), • omawia teorie negujące historyczność Jezusa i przedstawia kontrargumenty (A.13.2), • w oparciu o dokumenty pozachrześcijańskie uzasadnia, że Jezus istniał naprawdę.	• w skrótowej formie przedstawia pozachrześcijańskie dokumenty świadczące o Jezusie,	• dąży do zdobycia wiedzy służącej pogłębianiu wiary (A.2.a), • broni swojej wiary w Jezusa Chrystusa.
10. Słowo, które jest z nami na zawsze	– Ukazanie prawdy o stałej obecności Jezusa w swoim Kościele. – Motywowanie do umacniania wiary w bóstwo Jezusa i Jego stałą obecność wśród nas.	Nadzieja chrześcijańska (A.6).	• zestawia wydarzenia biblijne z podstawowymi prawdami wiary Kościoła (A.13.17) – obecność Jezusa w Kościele, • charakteryzuje sposoby obecności Chrystusa wśród nas.	• interpretuje teksty biblijne o wniebowstąpieniu Jezusa i Jego pozostaniu wśród ludzi, • uzasadnia, że przebywanie w obecności Boga w niebie ma swój początek już na ziemi.	• jest przekonany o kierowaniu światem przez Boga (A.11.e), • układa plan dnia, uwzględniając obecność Chrystusa.

III. Historia zbawienia: Jezus Chrystus

Temat jednostki lekcyjnej	Cele katechetyczne	Treści podstawy programowej	Wymagania		Postawy
			podstawowe	ponadpodstawowe	Uczeń:
			Uczeń:		
11. Owocne słuchanie. Przypowieść o siewcy	– Ukazanie nauczania Jezusa o królestwie Bożym na przykładzie przypowieści o siewcy. – Kształtowanie otwartości na słowo Boże oraz troski o jego wzrost i owoce w swoim życiu.	Życie, działalność i nauczanie Jezusa Chrystusa (A.13) – przypowieść o siewcy. Podstawowe wiadomości o Piśmie Świętym, gatunki literackie (A.9) – przypowieść.	• wyjaśnia pojęcie: przypowieść (A.10.1), • podaje cechy przypowieści jako gatunku literackiego (A.9.5), • omawia przypowieść o siewcy (A.13.6), • dokonuje aktualizacji faktów związanych z wybranymi wydarzeniami Nowego Testamentu (A.13.16), • wymienia miejsca, w których słuchamy słowa Bożego.	• uzasadnia, że aby słowo Boże mogło wydać plon, konieczne jest zaangażowanie człowieka, • wyjaśnia, dlaczego słuchanie słowa Bożego i wypełnianie go prowadzi do królestwa Bożego.	• stara się kierować w życiu słowem Bożym (A.9.b), • słucha Pisma Świętego i czyta je z zaangażowaniem (A.11.b).
12.Roztropne budowanie. Przypowieść o domu na skale	– Ukazanie słowa Bożego jako fundamentu życia. – Motywowanie do budowania życia na słowie Bożym.	Życie, działalność i nauczanie Jezusa Chrystusa (A.13).	• omawia przypowieść o domu na skale (A.13.6), • wyjaśnia, na czym polega Dobra Nowina o królestwie Bożym (A.13.7), • podaje prawdę, że Boże słowo jest fundamentem, na którym ma budować własne życie.	• charakteryzuje postawę człowieka budującego swoje życie na słowie Bożym.	• świadomie przeżywa liturgię słowa na Mszy Świętej, • stara się układać swoje życie według wskazań słowa Bożego (A.13.e).
13.Korzystna inwestycja. Przypowieść o talentach	– Ukazanie prawdy o wartości Bożych darów na przykładzie przypowieści o talentach. – Motywowanie do zaangażowania się w rozwój swoich zdolności.	Życie, działalność i nauczanie Jezusa Chrystusa (A.13). Wybór zawodu (C.10).	• omawia przypowieść o talentach (A.13.6), • podaje, kogo oznacza pan i słudzy z przypowieści, • podaje prawdę, że wszystkie zdolności są darem Boga i należy je pomnażać, • wskazuje na sposoby odkrywania powołania w świetle Bożego wezwania (C.10.5).	• wyjaśnia pojęcie „talent” oraz: „puścić w obrót” i „zakopać dar”, • uzasadnia, dlaczego warto rozwijać swoje umiejętności, • uzasadnia, że zbawienie osiągamy, wykorzystując dary, które nam powierzono.	• dąży do szczęścia własnego i bliźnich (A.1.e), • rozwija swoje talenty i zdolności (C.10.a) dla dobra własnego i innych.
14. Pewna lokata. Dar ubogiej wdowy	– Ukazanie znaczenia dóbr materialnych w życiu chrześcijanina na podstawie nauczania Jezusa o ubogiej wdowie. – Kształtowanie postawy bezinteresowności w relacjach z Bogiem i ludźmi.	Życie, działalność i nauczanie Jezusa Chrystusa (A.13). Rzeczywista wartość dóbr materialnych (C.7).	• wymienia wartości nadające sens ludzkiemu życiu (A.1.3), • wskazuje znaczenie dóbr materialnych w życiu chrześcijanina (C.7.5), • omawia znaczenie przykazań kościelnych (E.2.11), • podaje przykłady bezinteresownej troski o ludzi w potrzebie (F.2.3).	• omawia przesłanie perykopy o ubogiej wdowie, • wyjaśnia, na czym polega bezinteresowny dar serca, • uzasadnia wartość bezinteresownej pomocy, • przygotowuje plan akcji charytatywnej.	• stara się układać swoje życie według wskazań słowa Bożego (A.13.e), • powierza Bogu swoje troski, • troszczy się o potrzeby Kościoła (E.2.e).

Temat jednostki lekcyjnej	Cele katechetyczne	Treści podstawy programowej	Wymagania		Postawy
			podstawowe	ponadpodstawowe	Uczeń:
			Uczeń:		
15. Rozsądne czuwanie. Przypowieść o dziesięciu pannach	– Ukazanie potrzeby oczekiwania na powtórne przyjście Chrystusa na podstawie przypowieści o dziesięciu pannach. – Kształtowanie postawy roztropności i odpowiedzialności za swoją wiarę.	Życie, działalność i nauczanie Jezusa Chrystusa (A.13).	• omawia przypowieść o dziesięciu pannach (A.13.6), • omawia biblijne obrazy końca świata oraz sądu ostatecznego i przedstawia ich interpretację w świetle wiary (A.8.6) – oczekiwanie na oblubieńca odnosi do powtórnego przyjścia Chrystusa, • charakteryzuje postawę gotowości na przyjście Chrystusa (A.8.7).	• określa, na czym polega roztropność i nieroztropność, • wymienia sposoby powrotu do życia w łasce Bożej i warunki trwania w niej, • uzasadnia, dlaczego powinniśmy być zawsze przygotowani na powtórne przyjście Chrystusa.	• wyraża gotowość życia w łasce uświęcającej przez częste przyjmowanie Komunii Świętej.
16.Nauczanie z mocą. Cuda Jezusa	– Pogłębienie i poszerzenie wiadomości na temat cudów Jezusa, które są potwierdzeniem Jego boskiej misji. – Kształtowanie postawy całkowitego zaufania Bogu nawet w najtrudniejszych sytuacjach.	Życie, działalność i nauczanie Jezusa Chrystusa (A.13).	• definiuje pojęcie „cud”, • wymienia sposoby Bożego objawienia w Jezusie Chrystusie (A.5.1) – przemiana wody w wino, rozmnożenie chleba, uzdrowienie epileptyka, uzdrowienie opętanego, • interpretuje teksty dotyczące modlitwy Jezusa (D.2.2), • wyjaśnia, że Jezus dokonuje cudów tam, gdzie jest wiara, i jednocześnie przez cuda umacnia wiarę.	• interpretuje perykopy biblijne opisujące wybrane cuda, • wymienia sfery życia ludzi, w których Jezus dokonywał cudów, • uzasadnia, że cuda Jezusa są potwierdzeniem Jego Synostwa Bożego i ogłaszaniem królestwa Bożego.	• z wiarą prosi Jezusa o pomoc w najtrudniejszych sytuacjach życiowych, • daje świadectwo o Bogu (A.5.d).
17. Troskliwe szukanie. Przypowieść o zabłąkanej owcy	– Ukazanie prawdy, że Bóg szuka zagubionego przez grzech człowieka. – Kształtowanie postawy troski o nieustanne wzmacnianie wiary w Bożą miłość i dobroć.	Życie, działalność i nauczanie Jezusa Chrystusa (A.13).	• omawia przypowieść o zabłąkanej owcy (A.13.6), • wskazuje przyczyny zła (A.7.2), • podaje prawdę, że przyczyną zagubienia człowieka jest grzech, • podaje prawdę, że Bóg poszukuje grzesznego człowieka, • uzasadnia, że Bóg poszukuje człowieka, ponieważ go kocha.	• omawia prawdę, że Jezus jest Dobrym Pasterzem (J 10,14), • wskazuje, że Boża miłość jest skierowana do każdej osoby indywidualnie, • charakteryzuje sposoby Bożego poszukiwania.	• stara się odczytywać wydarzenia życiowe w świetle objawienia (A.10.d), • odkrywa we własnym życiu Chrystusa jako Mesjasza (A.13.d).

Temat jednostki lekcyjnej	Cele katechetyczne	Treści podstawy programowej	Wymagania		Postawy
			podstawowe	ponadpodstawowe	Uczeń:
			Uczeń:		
18. Ewangeliczny rozwój. Przypowieść o ziarnku gorczycy i zaczynie chlebowym	– Ukazanie rozwoju królestwa Bożego na podstawie przypowieści o ziarnku gorczycy i zaczynie chlebowym. – Kształtowanie postawy troski o własny rozwój duchowy.	Życie, działalność i nauczanie Jezusa Chrystusa (A.13).	• omawia przypowieść o ziarnie gorczycy i zaczynie chlebowym (A.13.6), • omawia znaczenie zbawczej misji Jezusa Chrystusa dla całej ludzkości i poszczególnych ludzi (A.5.4) – królestwo Boże przemienia świat, • podaje przykłady, w jaki sposób królestwo Boże jest budowane na ziemi duchowo i materialnie, • w oparciu o teksty biblijne opisuje misyjną działalność Kościoła (F.1.2).	• wyjaśnia symboliczne znaczenie ziarna gorczycy i kwasu chlebowego we wzroście duchowym, • uzasadnia, że królestwo niebieskie wzrasta dzięki Bożej mocy, a jego rozwój dokonuje się w historii ludzkości, • uzasadnia, że słowo Boże ma moc przemiany ludzkich serc.	• przyjmuje w posłuszeństwie wiary Boże objawienie (A.5.a), oczekuje na realizację Bożego planu w swoim życiu, • pogłębia swoją więź z Chrystusem przez poznawanie Jego Osoby i nauczania (A.13.b).

IV. Spotkanie z Jezusem w sakramentach : małżeństwo i kapłaństwo

Temat jednostki lekcyjnej	Cele katechetyczne	Treści podstawy programowej	Wymagania		Postawy
			podstawowe	ponadpodstawowe	Uczeń:
			Uczeń:		
19. Wyjątkowa służba dla królestwa niebieskiego. Sakrament kapłaństwa	– Ukazanie istoty powołania kapłańskiego i zakonnego oraz znaczenia sakramentu święceń. – Kształtowanie postawy otwartości na głos powołania oraz modlitewnego wsparcia powołanych do służby Bożej.	Sakramenty ich podział, sens i cel. Liturgia poszczególnych sakramentów (B.3). Sakrament święceń jako sakrament w służbie wspólnoty dla człowieka (B.9). Skutki sakramentu święceń (B.9).	• opisuje, czym jest sakrament święceń (B.9.1), • przedstawia motywy przyjęcia sakramentu święceń (B.9.2), • przedstawia sakrament święceń jako dar i pomoc w realizacji powołania do miłości i służby (B.9.3), wskazuje wybrane teksty biblijne i liturgiczne odnoszące się do sakramentu święceń, • wyjaśnia pojęcia: rady ewangeliczne (A.10.1).	• charakteryzuje, na czym polega życie zakonne według rad ewangelicznych, • wymienia konsekwencje wynikające z przyjęcia sakramentu święceń i ślubów zakonnych, • wyjaśnia znaczenie sakramentu święceń w życiu chrześcijańskim, • omawia charyzmat wybranego zgromadzenia zakonnego.	• jest przekonany o wartości sakramentu kapłaństwa w służbie wspólnoty (B.9.a), • modli się o powołania do kapłaństwa (B.9.b), • powierza Bogu znanych mu kapłanów, siostry zakonne i zakonników.

Temat jednostki lekcyjnej	Cele katechetyczne	Treści podstawy programowej	Wymagania		Postawy
			podstawowe	ponadpodstawowe	Uczeń:
			Uczeń:		
20. Szafarze łaski Bożej	– Ukazanie zadań stojących przed szafarzami sakramentów. – Budowanie przekonania o konieczności dobrego przygotowania do przyjęcia każdego z sakramentów.	Sakrament święceń jako sakrament w służbie wspólnoty dla człowieka (B.9). Skutki bierzmowania w życiu chrześcijanina (B.5).	• podaje, że przygotowanie do przyjęcia sakramentów obejmuje formację zarówno w zakresie wiedzy, jak i postaw, • przedstawia sakrament święceń jako dar i pomoc w realizacji powołania do miłości i służby (B.9.3), • przedstawia konsekwencje egzystencjalne bierzmowania (B.5.3), • omawia znaczenie sakramentu bierzmowania dla życia chrześcijanina (B.5.4).	• omawia sposoby przygotowania do poszczególnych sakramentów, • określa odpowiedzialność szafarzy przed Bogiem za właściwe przygotowanie kandydatów do sakramentów, • wyjaśnia, na czym polega godne udzielanie i przyjmowanie sakramentów.	• świadomie podchodzi do przygotowania do bierzmowania (B.5.b).
21. Pomysł Pana Boga na małżeństwo i rodzinę	– Ukazanie znaczenia wspólnoty rodzinnej oraz istoty i obrzędów sakramentu małżeństwa. – Kształtowanie postawy współodpowiedzialności za zgodne życie i współdziałanie w rodzinie.	Sakramenty ich podział, sens i cel. Liturgia poszczególnych sakramentów (B.3). Sakrament małżeństwa jako sakrament w służbie wspólnoty dla człowieka (B.9). Skutki sakramentu małżeństwa (B.9).	• opisuje, czym jest sakrament małżeństwa (B.9.1), • przedstawia motywy przyjęcia sakramentu małżeństwa (B.8.4), • przedstawia sakrament małżeństwa jako dar i pomoc w realizacji powołania do miłości i służby (B.8.5), • przedstawia konsekwencje wynikające z sakramentu małżeństwa (B.3.3), • omawia liturgię sakramentu małżeństwa (B.3.4).	• przytacza i interpretuje wybrane teksty biblijne i liturgiczne na temat sakramentu małżeństwa (B.3.2), • wymienia symbole związane z sakramentem małżeństwa, • wyjaśnia znaczenie sakramentu małżeństwa w życiu chrześcijańskim, • charakteryzuje małżeństwo i rodzinę jako wspólnotę.	• jest przekonany o wartości sakramentu małżeństwa w służbie wspólnoty (B.9.a), • modli się o powołania do małżeństwa (B.9.b), • podejmuje obowiązki na rzecz rodziny.
22. Co to znaczy „dobrze wychować dziecko”	– Poszerzenie i pogłębienie wiadomości na temat zasad wychowania religijnego (chrześcijańskiego). – Umocnienie przekonania o wartości i potrzebie wychowania religijnego.	Wiara darem i zadaniem. Trudności i niebezpieczeństwa na drodze wiary (A.3). Podstawowe wspólnoty życia. Zadania wobec rodziny (E.1.).	• wymienia praktyki religijne chrześcijanina, • przedstawia, na czym polega uczestnictwo w życiu rodziny (E.1.2), • wskazuje na trudności w wierze i przedstawia sposoby ich przezwyciężania (A.3.4), • charakteryzuje sposób życia człowieka wychowanego religijnie, • uzasadnia wartość i potrzebę chrześcijańskiego wychowania.	• wskazuje różnice między wychowaniem religijnym a świeckim, • charakteryzuje różnice w pojmowaniu Boga od dzieciństwa do lat młodzieńczych, • charakteryzuje zmiany w modlitwie od dzieciństwa do chwili obecnej.	• włącza się aktywnie w życie rodziny (E.1.a), • z przekonaniem wypełnia praktyki religijne.

Temat jednostki lekcyjnej	Cele katechetyczne	Treści podstawy programowej	Wymagania		Postawy
			podstawowe	ponadpodstawowe	Uczeń:
			Uczeń:		
23. Dobrze jest mieć rodzeństwo	– Ukazanie specyfiki życia w rodzinie wielodzietnej (szczególnych potrzeb i zadań jej członków). – Kształtowanie postawy szacunku wobec rodzin wielodzietnych.	Zadania wobec rodziny (E.1.). Postawa odpowiedzialności za siebie i innych (E.1). Skutki sakramentu małżeństwa (B.9).	• wymienia przejawy miłości rodziców do dziecka, • wylicza trudności oraz korzyści płynące z posiadania licznego potomstwa (rodzeństwa), • przedstawia, na czym polega uczestnictwo w życiu rodziny (E.1.2).	• potrafi wyjaśnić wartość różnorodności relacji w rodzinie wielodzietnej, • charakteryzuje szczególne relacje pomocy i troski w rodzinie wielodzietnej.	• włącza się aktywnie w życie rodziny (E.1.a), • właściwie reaguje na trudne sytuacje i zachowania rodzeństwa, • okazuje szacunek dla kobiet oczekujących narodzin dziecka i rodzin
24. Dialog z dorosłymi jest możliwy	– Ukazanie wartości korzystania z doświadczenia życiowego dorosłych. – Budzenie potrzeby postawy dialogu i gotowości rozwiązywania konfliktów z rodzicami (dorosłymi).	Wartości stanowiące fundament relacji międzyludzkich: szacunek dla siebie i innych (E.1). Przemiany okresu preadolescencji i wczesnej adolescencji (C.5).	• podaje przykłady autorytetu osób dorosłych, • wymienia zasady pomagające w rozwiązywaniu konfliktów z dorosłymi, • wyjaśnia, na czym polega cześć i właściwa postawa wobec rodziców, opiekunów i przełożonych (C.5.1), • wyjaśnia, na czym polega kultura bycia w rodzinie (E.1.5), • omawia, jak pracować nad własnym rozwojem emocjonalnym i społecznym (E.1.4).	• uzasadnia, dlaczego warto korzystać z doświadczenia dorosłych, • definiuje pojęcie konfliktu międzypokoleniowego i wylicza jego przyczyny, • omawia, czego dotyczą wybory życiowe młodego człowieka, • wyjaśnia znaczenie samodzielności w życiu osoby dojrzewającej.	• podejmuje wysiłek właściwego zachowania w rodzinie (E.1.e.), • dokonuje refleksji nad sensem swojego życia (A.1.b.), • szuka sposobów komunikacji dającej wzajemne zrozumienie.
25. Być odpowiedzialnym ojcem. Być odpowiedzialną matką	– Ukazanie wartości i celów naturalnego planowania rodziny. – Motywowanie do przyjęcia postawy wrażliwości i dzielenia się miłością.	Wartość ludzkiego życia (C.5). Troska o ludzkie życie (C.5). Pojęcie miłości i sposoby jej przeżywania (C.10).	• określa, czym jest rodzicielstwo (macierzyństwo i ojcostwo), • wymienia sposoby przeżywania miłości (C.10.3) rodzicielskiej, • uzasadnia, na czym polega odpowiedzialność za przekazywanie życia (C.5.11), • wyjaśnia, na czym polegają naturalne metody planowania rodziny (C.5.12), • ocenia osiągnięcia biotechnologii w perspektywie nauki Kościoła (C.5.5).	• wyjaśnia, czym jest NaProTechnologia, • podaje, że naturalne planowanie rodziny stanowi styl życia, • argumentuje sens życia zgodnie z naturą.	• szanuje życie własne i innych (C.5.c), • kształtuje w sobie postawę otwartości i odpowiedzialności za nowe życie.

Temat jednostki lekcyjnej	Cele katechetyczne	Treści podstawy programowej	Wymagania		Postawy
			podstawowe	ponadpodstawowe	Uczeń:
			Uczeń:		
26. Konflikt cywilizacji miłości i cywilizacji śmierci	– Ukazanie istoty oraz zagrożeń antykoncepcji i *in vitro*. – Motywowanie do przyjęcia postawy przeciwnej cywilizacji śmierci.	Chrześcijańskie przeżywanie daru płciowości (seksualności) (C.5). Nauczanie Kościoła o zapłodnieniu *in vitro* (C.6).	• definiuje, co to jest antykoncepcja i wymienia jej rodzaje, • uzasadnia zło antykoncepcji (C.5.13) i wylicza jej skutki uboczne, • uzasadnia zło zapłodnienia *in vitro* (C.6.2), • wyjaśnia, na czym polegają zagrożenia dla życia (C.6.1), • uzasadnia potrzebę ochrony życia od poczęcia do naturalnej śmierci (C.5.4).	• wyjaśnia, na czym polega zapłodnienie *in vitro*, • wymienia postawy wynikające z prawdziwej miłości kobiety i mężczyzny, • uzasadnia, że wykluczenie płodności niszczy miłość.	• podejmuje inicjatywy mające na celu obronę życia (C.6.b), • przyjmuje postawę sprzeciwu wobec nieetycznych koncepcji związanych z darem ludzkiej płodności.

V. Moje zasady

Temat jednostki lekcyjnej	Cele katechetyczne	Treści podstawy programowej	Wymagania		Postawy
			podstawowe	ponadpodstawowe	Uczeń:
			Uczeń:		
27. Dlaczego nie wszystko da się przegłosować. Normy moralne	– Ukazanie prawdy o istnieniu obiektywnych norm moralnych. – Kształtowanie postawy sprzeciwu wobec przejawów relatywizmu moralnego.	Podstawowe pojęcia etyczne. Obiektywna prawda moralna (C.2).	• opisuje podstawowe pojęcia etyczne: prawo naturalne (C.2.1), • podaje przykłady praw, które obowiązują każdego i w każdym czasie, oraz takich, które ludzie mogą ustanawiać i modyfikować, • wskazuje przyczyny nieszczęść i zła (C.1.5), • przedstawia skutki zła (A.7.4), • rozpoznaje i wskazuje mechanizmy manipulacji w relacjach osobowych i w mediach (C.7.4).	• określa, na czym polega relatywizm moralny, • uzasadnia potrzebę respektowania obiektywnych norm moralnych, • charakteryzuje zgubne skutki odrzucenia obiektywnych norm moralnych.	• wyraża sprzeciw wobec propagowania relatywizmu moralnego, • stara się żyć według wartości (A.1.d), • reaguje na niewłaściwe zachowania w określonej grupie (E.1.d).
28. Po co człowiekowi wolność?	– Ukazanie wartości, jaką jest wolność, i odróżnienie jej od samowoli. – Kształtowanie postawy właściwego korzystania z wolności.	• Godność osoby. Źródła ludzkiego szczęścia (A.1). • Zasady i motywacja w dokonywaniu samodzielnych wyborów moralnych (C.2).	• określa istotę prawdziwej wolności, • opisuje podstawowe pojęcia etyczne: wartości (C.2.1), • podaje zasady i uzasadnia motywację przy dokonywaniu wyborów (C.2.3), • podaje przykłady nadużywania wolności.	• uzasadnia, że do właściwego korzystania z wolności potrzebna jest odpowiedzialność, • wyjaśnia, czym samowola rożni się od wolności.	• zachowuje kulturę bycia w grupie (E.1.c), szanując własną i cudzą wolność, • odpowiedzialnie korzysta z wolności.

Temat jednostki lekcyjnej	Cele katechetyczne	Treści podstawy programowej	Wymagania		Postawy
			podstawowe	ponadpodstawowe	Uczeń:
			Uczeń:		
29. Sumienie moim stróżem	– Poszerzenie wiadomości na temat sumienia jako instancji osądu moralnego. – Budowanie przekonania o konieczności podporządkowania się sądom własnego sumienia i potrzebie jego właściwej formacji.	Interpretacja własnego doświadczenia życiowego w świetle wezwania Bożego formacja sumienia (C.2).	• opisuje podstawowe pojęcia etyczne: sumienie (C.2.1), • wyjaśnia pojęcie miłosierdzia Bożego, powołując się na przypowieść o miłosiernym Samarytaninie (A.13.13), • omawia sposoby kształtowania sumienia (C.2.5), • wymienia sposoby przeciwdziałania złu i cierpieniu (C.1.8), • wyjaśnia różnice między dobrem a złem w konkretnych sytuacjach moralnych (C.1.3).	• podaje przykłady funkcjonowania sumienia (prawidłowe i nieprawidłowe działanie), • uzasadnia konieczność formacji sumienia i wskazuje, na czym powinna się opierać.	• troszczy się o kształtowanie w sobie prawidłowego sumienia (C.2.e), • zachowuje Boże przykazania (A.11.g).
30. Co jest ważniejsze od „ja chcę”?	– Ukazanie prawdy, że czynienie dobra i wystrzeganie się zła jest ludzkim i chrześcijańskim obowiązkiem. – Motywowanie do respektowania porządku moralnego.	Sens i wartość ludzkiego życia (A.1). Podstawowe pojęcia etyczne. Obiektywna prawda moralna (C.2).	• opisuje podstawowe pojęcia etyczne: powinność moralna (C.2.1), • wymienia, co pomaga dokonywać wyborów między dobrem a złem, • przedstawia konsekwencje dobra i zła (C.1.4).	• wykazuje różnicę w postępowaniu z przymusu i własnej woli, • uzasadnia, że wybór dobra prowadzi do szczęścia dla pojedynczego człowieka i wszystkich ludzi.	• kieruje się w życiu hierarchią wartości wynikającą z wiary (C.2.a), • dokonuje wyborów zgodnych z wolą Bożą (C.2.b), wybiera to, co powinien.
31. Sprawdzian z mojej uczciwości	– Ukazanie wartości i roli uczciwości w relacjach społecznych oraz zdobywaniu dóbr materialnych. – Kształtowanie postawy uczciwości w relacjach z samym sobą i z innymi.	Zasady i motywacja w dokonywaniu samodzielnych wyborów moralnych (C.2). Dekalog: przykazanie VII i X. Rzeczywista wartość dóbr materialnych (C.7).	• definiuje pojęcie uczciwości, • podaje, że uczciwość jest warunkiem spokojnego sumienia, • uzasadnia, że życie chrześcijanina jest odpowiedzią na wezwanie Boże (C.2.4), • wymienia, co można stracić przez nieuczciwość. • uzasadnia ochronę własności (C.7.1).	• wyjaśnia, dlaczego człowiek uczciwy cieszy się dobrą opinią i budzi zaufanie u innych, • uzasadnia, dlaczego warto być uczciwym, • analizuje wpływ nieuczciwości na życie religijne człowieka.	• kieruje się uczciwością w relacjach z innymi, • szanuje cudzą własność (C.7.a).

Temat jednostki lekcyjnej	Cele katechetyczne	Treści podstawy programowej	Wymagania		Postawy
			podstawowe	ponadpodstawowe	Uczeń:
			Uczeń:		
32. Co zyskuję, mówiąc prawdę?	– Ukazanie wartości prawdy oraz destrukcyjnego działania wykroczeń przeciw niej. – Kształtowanie relacji opartych na prawdzie.	Dekalog: przykazanie ósme (C.7). Zasady i motywacja w dokonywaniu samodzielnych wyborów moralnych (C.2).	• definiuje pojęcia: obmowa, oszczerstwo, krzywoprzysięstwo, wiarołomstwo, • wskazuje przyczyny zła (A.7.2), • dostrzega i opisuje związek między kłamstwem i oszustwem, a poniżaniem człowieka jako podmiotu i przedmiotu kłamstwa (C.7.3), • przedstawia, na czym polega uczestnictwo w życiu rodziny, grupy szkolnej i koleżeńskiej (E.1.2) oparte na prawdzie, • uzasadnia wartość prawdomówności (C.7.2) i dotrzymywania danego słowa.	• podaje przykłady sytuacji, w których trzeba bronić prawdy i o nią walczyć, oraz ludzi, którzy zapłacili za taką postawę cenę wolności, a nawet życia, • analizuje wpływ krzywoprzysięstwa i wiarołomstwa na życie religijne człowieka.	• jest prawdomówny (C.7.c), • dotrzymuje danego słowa (C.7.d).
33. Jak radzę sobie z uczuciami?	– Poszerzenie wiadomości na temat przeżywania emocji i ich wpływie na relacje z Bogiem i ludźmi. – Kształtowanie odpowiedzialności za rozwój własnych uczuć.	Interpretacja własnego doświadczenia życiowego w świetle wezwania Bożego (C.2). Sens i wartość ludzkiego życia (A.1).	• wymienia najważniejsze uczucia i określa, czym są, • omawia, jak pracować nad własnym rozwojem emocjonalnym (E.1.4), • charakteryzuje przemiany w okresie dojrzewania (C.5.8) w sferze emocji, • wskazuje sposoby radzenia sobie z problemem zmienności uczuć, by nie utrudniały one relacji z innymi ludźmi.	• uzasadnia potrzebę uświadamiania sobie i rozpoznawania przeżywanych aktualnie uczuć, • wyjaśnia, w jaki sposób przeżywane emocje mogą wpływać na nasze relacje i podejmowane przez nas decyzje.	• poznaje świat własnych uczuć, • angażuje się we własny rozwój emocjonalny (E.1.b).
34. Jak radzę sobie z problemami?	– Ukazanie niebezpieczeństw związanych z ryzykownymi zachowaniami. – Motywowanie do wyrażania sprzeciwu i odmowy wobec propozycji niosących ryzyko dla zdrowia i życia.	Wartości stanowiące fundament relacji międzyludzkich: szacunek dla siebie i innych ludzi oraz postawa odpowiedzialności za siebie i innych (E.1). Uzależnienia młodzieży (C.8).	• wskazuje na najważniejsze zagrożenia wynikające z uzależnień dzisiejszej młodzieży: alkoholizm, narkomania, hazard (C.8.2), nikotynizm, zakupoholizm, • wymienia dobre nawyki w zakresie ochrony życia i zdrowia (C.5.7), • wyjaśnia, czym są zachowania ryzykowne (C.8.1), • wskazuje sposoby pomocy rodzinom w trudnej sytuacji życiowej (C.5.6).	• definiuje, czym są uzależnienia, i wyjaśnia, na czym polegają, • charakteryzuje skutki uzależnienia, • określa szkodliwość narkotyków.	• uwrażliwia innych na problem uzależnień, • stara się czynić dobro (C.1.a), wspierając kolegów, którzy mieli kontakt z narkotykami.

Temat jednostki lekcyjnej	Cele katechetyczne	Treści podstawy programowej	Wymagania		Postawy
			podstawowe	ponadpodstawowe	Uczeń:
			Uczeń:		
35. Moje konto na portalu życia	– Poszerzenie wiadomości na temat niebezpieczeństw przeżywania wirtualnego świata jako rzeczywistości. – Wzmacnianie postawy otwartości na realne relacje osobowe.	Wartości stanowiące fundament relacji międzyludzkich: szacunek dla siebie i innych ludzi oraz postawa odpowiedzialności za siebie i innych (E.1). Uzależnienia młodzieży (C.8).	• wskazuje na najważniejsze zagrożenia wynikające z uzależnień dzisiejszej młodzieży: fonoholizm, siecioholizm, pornografia, gry komputerowe (C.8.2), • wskazuje, jak chronić swoją godność i prywatność w sieci, • wyjaśnia szkodliwość hejtu, • argumentuje wartość bezpośrednich relacji osobowych.	• wymienia pozytywne i negatywne strony kontaktowania się przez Internet, • podaje zasady właściwego korzystania z Internetu, • charakteryzuje różnice między światem wirtualnym a realnym.	• podejmuje wysiłek właściwego zachowania na portalach społecznościowych (E.1.e), • przyjmuje postawę zdrowego dystansu wobec świata wirtualnego, • wybiera relacje międzyludzkie, ograniczając czas spędzany przy komputerze.

VI. Dzieje Kościoła

Temat jednostki lekcyjnej	Cele katechetyczne	Treści podstawy programowej	Wymagania		Postawy
			podstawowe	ponadpodstawowe	Uczeń:
			Uczeń:		
36. Bóg ratunkiem w czasach niewoli	– Ukazanie roli Kościoła polskiego w dążeniu do niepodległości oraz opieki Matki Bożej nad polskim narodem. – Kształtowanie postawy szacunku wobec Ojczyzny i tych, którzy poświęcili życie, walcząc w jej obronie.	Rola Kościoła w życiu narodu polskiego (E.5). Udział Kościoła w rozwoju kulturalnym i społecznym narodu (E.5).	• wskazuje na wydarzenia i zjawiska religijne, które wpłynęły na budowanie tożsamości narodowej Polaków (E.5.9) w czasach niewoli, • ukazuje rolę Maryi w historii Polski: cud nad Wisłą (E.5.7), • wyjaśnia dlaczego Bitwa Warszawska stoczona w dniach 13–25 sierpnia 1920 r. jest nazywana cudem nad Wisłą.	• charakteryzuje działalność społeczno-kulturalną Kościoła w czasach niewoli narodowej, • wyjaśnia, dlaczego bohaterowie mogą uratować naród i jego wiarę, • ukazuje rolę Maryi w historii Polski dla zachowania wolności i tożsamości.	• modli się, dziękując Bogu za niepodległość Polski i przynależność do Kościoła, • wyraża wdzięczność za dar wiary (A.3.b) oraz dar wolności, • wyraża szacunek dla ludzi walczących w obronie swej wiary i ojczyzny.

Temat jednostki lekcyjnej	Cele katechetyczne	Treści podstawy programowej	Wymagania		Postawy
			podstawowe	ponadpodstawowe	Uczeń:
			Uczeń:		
37. Walczyć za Ojczyznę i zwyczaje ojczyste	– Ukazanie roli Kościoła w Polsce podczas II wojny światowej. – Motywowanie do wzmacniania poczucia tożsamości narodowej.	Rola Kościoła w życiu narodu polskiego (E.5). Zadania wobec narodu, Kościoła (E.1).	• ukazuje rolę Maryi w historii Polski: akt oddania Polski Maryi i Jej Sercu w roku 1946 i jego owoce (E.5.7), • opowiada o roli Kościoła w czasach totalitaryzmu hitlerowskiego(E.3.10), • przedstawia, na czym polega uczestnictwo w życiu narodu (E.1.2) i wyjaśnia, na czym polega miłość do Ojczyzny (E.1.6).	• określa, czym jest i jak się wyraża patriotyzm, • charakteryzuje wartości, dla których Polacy oddawali życie, • uzasadnia religijną wartość miłości Ojczyzny.	• kształtuje postawę patriotyzmu i odpowiedzialności za losy narodu (E.5.b), • modli się za Ojczyznę.
38. Moje obowiązki wobec Ojczyzny	– Ukazanie działań bł. kard. Wyszyńskiego dla dobra Ojczyzny w czasach totalitaryzmu bolszewickiego. – Kształtowanie szacunku dla tradycji i dziedzictwa narodowego.	Rola Kościoła w życiu narodu polskiego (E.5). Postaci świętych polskich (E.5).	• ukazuje rolę Maryi w historii Polski: akt oddania Polski Maryi i Jej Sercu w roku 1966 i jego owoce (E.5.7), • opowiada o roli Kościoła w czasach totalitaryzmu bolszewickiego (E.3.10), • uzasadnia wartość świadectwa wiary w rożnych sytuacjach życiowych (E.1.7).	• omawia przykłady obecności Kościoła w dziejach narodu polskiego, • podaje najważniejsze fakty związane z obchodami Tysiąclecia Chrztu Polski, • charakteryzuje postawę bł. kard. Wyszyńskiego wobec Ojczyzny.	• wyraża szacunek dla ofiary z życia złożonej za Chrystusa i rodaków, • troszczy się o dobro Ojczyzny (E.1.h), • jest gotowy wypełniać przyrzeczenia jasnogórskie.
39. Moja wspólnota diecezjalna	– Ukazanie struktury, zasięgu terytorialnego i historii swojej diecezji. – Motywowanie do poznawania historii własnej diecezji.	Podstawowe wspólnoty życia. Zadania wobec Kościoła (E.1). Odpowiedzialność świeckich za Kościół (F.2).	• podaje definicję sanktuarium, diecezji, seminarium, • wskazuje, gdzie jest katedra i seminarium duchowne oraz podaje nazwę swojej diecezji oraz imię i nazwisko jej biskupa, • podaje możliwości włączenia się w życie Kościoła, a zwłaszcza wspólnoty diecezjalnej (E.2.12).	• wymienia najważniejsze sanktuaria swojej diecezji, • omawia najważniejsze wydarzenia z historii swojej diecezji, • wyjaśnia rolę sanktuariów w życiu społecznym i narodowym.	• chętnie bierze udział w pielgrzymce do wybranego sanktuarium, • identyfikuje się ze wspólnotą Kościoła (E.2.b).
40. Moja wspólnota parafialna	– Ukazanie historii i aktualnego życia własnej parafii. – Motywowanie do większego zaangażowania w życie parafii.	Podstawowe wspólnoty życia. Zadania wobec Kościoła (E.1) parafia. Odpowiedzialność świeckich za Kościół (F.2).	• podaje możliwości włączenia się w życie Kościoła, a zwłaszcza wspólnoty parafialnej (E.2.12). • definiuje pojęcie parafii podaje, kto do niej przynależy i wyjaśnia, że jest ona jednocześnie jednostką administracyjną Kościoła i wspólnotą wiernych.	• wymienia dobra materialne i duchowe, z których korzysta w parafii (ofiarowane przez wiernych w historii), • opowiada historię swojego kościoła parafialnego.	• modli się za żyjących i zmarłych ofiarodawców na rzecz parafii, • bierze aktywny udział w katechezie parafialnej (A.3.a), • troszczy się o potrzeby Kościoła (E.2.e).

Temat jednostki lekcyjnej	Cele katechetyczne	Treści podstawy programowej	Wymagania		Postawy
			podstawowe	ponadpodstawowe	Uczeń:
			Uczeń:		
41. Moje miejsce we wspólnocie parafialnej	– Ukazanie zadań poszczególnych grup parafialnej wspólnoty. – Kształtowanie postawy współodpowiedzialności za życie parafii.	Podstawowe wspólnoty życia. Zadania wobec Kościoła (E.1) parafia. Postawa odpowiedzialności za siebie i innych (E.1).	• wymienia i opisuje formy zaangażowania świeckich w życie parafii (grupy dziecięce i młodzieżowe) • podaje możliwości włączenia się w życie wspólnoty parafialnej (E.2.12), • przedstawia, na czym polega uczestnictwo w życiu różnych wspólnot Kościoła (E.1.2),	• wymienia propozycje katechezy dla dzieci, młodzieży i dorosłych w swojej parafii, • podaje przykłady współpracy grup, • charakteryzuje charyzmat wybranej grupy parafialnej.	• identyfikuje się ze wspólnotą Kościoła (E.2.b), • odpowiedzialnie podejmuje zadania w życiu Kościoła, a zwłaszcza parafii (E.2.c).
42. Wspólnota Kościoła domowego	– Ukazanie wartości Kościoła domowego oraz doświadczania wiary w rodzinie. – Budzenie pragnienia realizacji idei Kościoła domowego w rodzinie.	Podstawowe wspólnoty życia. Zadania wobec rodziny i Kościoła (E.1). Zaangażowanie chrześcijanina w rożne formy apostolstwa (F.2).	• definiuje pojęcie Kościoła domowego, • opisuje możliwości i podaje przykłady apostolstwa w rodzinie (F.2.1), • opisuje zadania poszczególnych członków rodziny w realizowaniu idei Kościoła domowego.	• charakteryzuje rodzinę chrześcijańską jako Kościół domowy.	• podejmuje starania, by realizować w swej rodzinie ideę Kościoła domowego.
43. Niedziela centrum życia wspólnoty Kościoła	– Poszerzenie wiadomości na temat chrześcijańskiego znaczenia niedzieli. – Kształtowanie potrzeby religijnego świętowania niedzieli.	Zadania wobec rodziny i Kościoła (E.1). Chrześcijański sposób świętowania i spędzania wolnego czasu (C.4).	• podaje prawdę, że niedziela jest pamiątką zmartwychwstania Chrystusa, • omawia, na czym polega chrześcijańskie świętowanie niedzieli i spędzanie wolnego czasu (C.4.5), • podaje przykładowe postawy moralne związane z przeżywaniem niedzieli (C.4.6).	• wyjaśnia, dlaczego niedziela jest nazywana pierwszym dniem tygodnia, • uzasadnia, dlaczego niedziela jest dniem wolnym od pracy, a poświęconym Bogu.	• wyraża gotowość systematycznego uczestnictwa we Mszy Świętej.
44. Polskie tradycje religijne	– Ukazanie ewangelizacyjnego i patriotycznego znaczenia chrześcijańskich tradycji. – Budzenie odpowiedzialności za przekaz wiary poprzez pielęgnowanie chrześcijańskich tradycji.	Udział Kościoła w rozwoju kulturalnym i społecznym narodu (E.5).	• wskazuje na zjawiska religijne, które wpłynęły na budowanie tożsamości narodowej Polaków (E.5.9), • wyjaśnia ewangelizacyjne znaczenie praktykowania tradycji chrześcijańskich, • uzasadnia, że przywiązanie do chrześcijańskich tradycji pozwoliło Polakom przetrwać najtrudniejsze doświadczenia dziejowe.	• wymienia chrześcijańskie tradycje dotyczące życia rodzinnego i społeczno-narodowego, • podaje przykłady pielęgnowania chrześcijańskich tradycji przez Polaków w różnych okolicznościach dziejowych.	• pielęgnuje tradycje i zwyczaje religijne (A.10.c) w swojej rodzinie i klasie, • jest przekonany, że jego zaangażowanie ma wpływ na przyszłość Kościoła (E.3.b).

VII. Przewodnicy w drodze do szczęścia

Temat jednostki lekcyjnej	Cele katechetyczne	Treści podstawy programowej	Wymagania		Postawy
			podstawowe	ponadpodstawowe	
			Uczeń:		Uczeń:
45. Rozpoznać Chrystusa w drugim człowieku	– Ukazanie życia i dzieła św. brata Alberta. – Budzenie wrażliwości na potrzeby innych.	Postaci świętych polskich (E.5).	• prezentuje wybrane sylwetki świętych polskich (E.5.8) – św. brat Albert, • wskazuje sposoby pomocy osobom chorym i cierpiącym (C.5.6), • podaje przykłady bezinteresownej troski o ludzi w potrzebie: chorych, samotnych, biednych, wykluczonych społecznie (F.2.3).	• charakteryzuje postawę br. Alberta wobec ubogich, • interpretuje słowa św. br. Alberta „powinno się być jak bochen chleba…”, • podaje, czym zajmują się bracia albertyni i siostry albertynki, • podaje przykłady pomocy bezdomnym współcześnie.	• stara się naśladować przykład świętych (B.2.d) dzieli się z innymi tym, co posiada, • wyraża postawę szacunku do chleba.
46. „Miłość nade wszystko”. Męczennicy II wojny światowej	– Ukazanie świętości życia św. Ojca Kolbe oraz błogosławionych męczenników II wojny światowej. – Kształtowanie odważnego wyznawania wiary.	Postaci świętych polskich (E.5). Wartości stanowiące fundament relacji międzyludzkich: szacunek dla siebie i innych ludzi oraz postawa odpowiedzialności za siebie i innych (E.1).	• prezentuje wybrane sylwetki świętych polskich (E.5.8) – ks. Jozef Stanek, Natalia Tułasiewicz, Marianna Biernacka, • wskazuje najważniejsze fakty z życia wybranych świętych z czasów II wojny światowej (E.4.1), • podaje przykłady, w jaki sposób może kształtować odwagę.	• opowiada o heroizmie życia wybranych świętych II wojny światowej, • opowiada o męczeństwie św. Maksymiliana Kolbe, • uzasadnia, że przyjęcie śmierci przez św. Maksymiliana za współwięźnia jest wynikiem świętości życia.	• naśladuje przykład świętych polskich (E.5.c) w odważnym wyznawaniu wiary, • modli się za prześladowanych chrześcijan, • wzoruje się na przykładach życia świętych (E.4.a).
47. Polak, który został papieżem. Święty Jan Paweł II	– Ukazanie najważniejszych wydarzeń z życia św. Jana Pawła II, a szczególnie jego zasług dla Polski. – Budowanie duchowej więzi ze św. Janem Pawłem II.	Postaci świętych polskich (E.5). Zadania wobec narodu i Kościoła (E.1). Świadkowie wiary (F.2).	• wymienia najważniejsze fakty z życia św. Jana Pawła II, • wskazuje na wydarzenia, które wpłynęły na budowanie tożsamości narodowej Polaków (E.5.9) – wybrane zasługi Jana Pawła II dla Ojczyzny i narodu polskiego.	• podaje przykłady inicjatyw podejmowanych przez Polaków związanych z osobą św. Jana Pawła II, • uzasadnia, że kult Jana Pawła II ma wpływ na postawy Polaków wobec wiary i Ojczyzny.	• przejawia postawę wdzięczności za świadków wiary (E.1. g), modląc się i angażując się w szerzenie kultu Jana Pawła II.

Temat jednostki lekcyjnej	Cele katechetyczne	Treści podstawy programowej	Wymagania		Postawy
			podstawowe	ponadpodstawowe	
			Uczeń:		Uczeń:
48. „Zło dobrem zwyciężaj”. Ksiądz Jerzy Popiełuszko	– Poznanie życia, działalności i kultu ks. Jerzego Popiełuszki. – Kształtowanie współodpowiedzialności za Ojczyznę.	Postaci świętych polskich (E.5). Zadania wobec narodu i Kościoła (E.1). Świadkowie wiary (F.2).	• podaje miejsca i formy kultu związanego z osobą błogosławionego, • podaje przykłady współczesnych chrześcijan, przeżywających cierpienie w duchu wiary (A.13.15), • podaje przykłady świadków wiary w konkretnych sytuacjach życiowych (E.1.8).	• wymienia najważniejsze fakty z życia ks. Jerzego Popiełuszki, • charakteryzuje wpływ jego nauczania dla kształtowania narodowych postaw Polaków, • uzasadnia potrzebę duchowej więzi ze świętym męczennikiem.	• prosi na modlitwie bł. ks. Jerzego o wstawiennictwo za Polskę, • wzoruje się na przykładach życia świętych (E.4.a).
49. „Z dawna Polski Tyś Królową”. Uroczystość Matki Bożej Królowej Polski	– Ukazanie kultu Matki Bożej Królowej Polski w historii naszej Ojczyzny. – Motywowanie do modlitwy w intencji Polski.	Modlitwa postawą otwarcia się na Boga (D.1).	• ukazuje rolę Maryi w historii Polski dla zachowania wolności i tożsamości chrześcijańskiej Polski (E.5.7), • opowiada, w jaki sposób Polacy czcili Maryję w różnych okresach historycznych, • podaje przykłady, w jaki sposób można połączyć świętowanie uroczystości Matki Bożej, Królowej Polski z Narodowym Świętem Trzeciego Maja.	• interpretuje tekst z Księgi Apokalipsy Ap 11,19a, • podaje, genezę ustanowienia uroczystości Matki Bożej Królowej Polski, • uzasadnia, że jest ono wyrazem wdzięczności za Bożą opiekę, jakiej doświadczają Polacy za pośrednictwem Maryi, • wyjaśnia przesłanie hymnu Bogarodzica oraz treść wybranej pieśni maryjnej.	• modli się do Matki Bożej w intencji Ojczyzny, • stara się naśladować przykład Maryi (B.2.d).

VIII. Wydarzenia zbawcze

Temat jednostki lekcyjnej	Cele katechetyczne	Treści podstawy programowej	Wymagania		Postawy
			podstawowe	ponadpodstawowe	
			Uczeń:		Uczeń:
50. Zwyczajni święci	– Ukazanie różnych dróg prowadzących do świętości. – Kształtowanie wytrwałości w dążeniu do świętości przez spełnianie codziennych obowiązków.	Kazanie na Gorze osiem błogosławieństw (C.9). Źródła ludzkiego szczęścia (A.1). Sens, przesłanie i liturgia poszczególnych uroczystości roku liturgicznego (B.2.).	• wyjaśnia pojęcie: błogosławieństwa (A.10.1), • wymienia osiem błogosławieństw (C.9.1), • przedstawia nauczanie Jezusa zawarte w Kazaniu na Gorze (A.13.8), • uzasadnia koncepcję szczęścia zawartą w ośmiu błogosławieństwach (C.9.5), • podaje przykłady świadków wiary w konkretnych sytuacjach życiowych (E.1.8).	• podaje prawdę, że świętość w niebie jest nagrodą za życie ziemskie, • wyjaśnia, że świętość można osiągnąć przez codzienne dobre życie oraz męczeństwo, czyli żyjąc duchem ośmiu błogosławieństw.	• w świadectwie świętych szuka wskazówek dla siebie (F.2.e), • jest przekonany, że kroczenie drogą błogosławieństw prowadzi do szczęścia i zbawienia (C.9.b), • pogłębia własną bożność (B.2.b).

Temat jednostki lekcyjnej	Cele katechetyczne	Treści podstawy programowej	Wymagania		Postawy
			podstawowe	ponadpodstawowe	Uczeń:
			Uczeń:		
51. Przesłanie roku liturgicznego	– Poszerzenie wiadomości na temat roku liturgicznego jako uobecnienia wydarzeń zbawczych. – Motywowanie do świadomego i zaangażowanego przeżywania roku liturgicznego.	Sens, przesłanie i liturgia poszczególnych uroczystości roku liturgicznego (B.2). Struktura i znaczenie roku liturgicznego (B.1). Bóg objawia się człowiekowi (A.5).	• wymienia okresy roku liturgicznego i święta upamiętniające wydarzenia z życia Jezusa, • ukazuje związek wydarzeń biblijnych z rokiem liturgicznym (A.10.5), • charakteryzuje poszczególne okresy roku liturgicznego w kontekście wydarzeń zbawczych i nauczania Kościoła oraz życia chrześcijanina (B.2.1), • wymienia uroczystości i święta Pańskie, uroczystości wybranych świętych (B.2.2).	• wyjaśnia, co to jest kalendarz liturgiczny, • uzasadnia chrześcijański sens i wartość świętowania na przestrzeni roku liturgicznego.	• pielęgnuje tradycje i zwyczaje religijne (A.10.c), • świadomie przeżywa rok liturgiczny.
52. „Bóg się rodzi”. Boże Narodzenie	– Ukazanie wpływu przyjścia Jezusa na życie ludzi i historię. – Zapoznanie z teologicznym przesłaniem kolęd. – Motywowanie do radosnego przeżywania świąt Bożego Narodzenia.	Kerygmat chrześcijański: miłość Boga do człowieka, zbawcza misja Jezusa Chrystusa (A.5). Świadectwa historyczności Jezusa (A.13).	• omawia znaczenie zbawczej misji Jezusa Chrystusa dla całej ludzkości i poszczególnych ludzi (A.5.4), • na podstawie dotychczasowej wiedzy przytacza wątki, tematy i postaci biblijne z Nowego Testamentu obecne w literaturze pięknej (A.13.19) – „Bóg się rodzi”.	• podaje okoliczności narodzenia Pana Jezusa, • mówi z pamięci tekst kolędy i omawia jej przesłanie, • dokonuje porównania treści kolęd z przesłaniem tekstów biblijnych o narodzeniu Jezusa.	• ufa Jezusowi (C.9.a) przygotowuje się do przyjęcia Chrystusa we własnym sercu, • śpiewa kolędy z rodziną i klasą, oddając cześć narodzonemu Jezusowi.
53. Padli na twarz i oddali pokłon Jezusowi	– Poszerzenie wiadomości na temat potrzeby poszukiwania Jezusa jako zadania każdego człowieka. – Kształtowanie postawy wytrwałości w poszukiwaniu Jezusa.	Objawienie Boże (A.10).	• wskazuje przyczyny lęku przed Jezusem Heroda i współczesnych ludzi. • ukazuje związek wydarzeń biblijnych z rokiem liturgicznym, prawdami wiary i moralności chrześcijańskiej oraz życiem chrześcijanina (A.10.5) – pokłon mędrców.	• określa postawy ludzi wobec Jezusa, analizując tekst biblijny Mt 2,1-12, • charakteryzuje podobieństwa w postawach w poszukiwaniu Mesjasza pomiędzy współczesnymi ludźmi, Herodem a mędrcami.	• pomaga ludziom potrzebującym (C.1.c), • służy pomocą tym, którzy chcą być blisko Jezusa, i modli się za tych, którzy go odrzucają.

Temat jednostki lekcyjnej	Cele katechetyczne	Treści podstawy programowej	Wymagania		Postawy
			podstawowe	ponadpodstawowe	Uczeń:
			Uczeń:		
54. „Gorzkie żale, przybywajcie”. Wielki Post	– Poszerzenie wiadomości na temat cierpienia Chrystusa. – Kształtowanie postawy otwarcia się na łaskę poprzez praktyki wielkopostne.	Sens, przesłanie i liturgia okresu roku liturgicznego (B.2) – Wielki Post. Aktualizacja historii zbawienia w roku liturgicznym (B.2). Zbawcza misja Jezusa Chrystusa (A.5).	• podaje, że Wielki Post to czas rozważania Męki Pana Jezusa, • opisuje przejaw miłości Boga do człowieka w historii zbawienia (A.5.3), • zestawia wydarzenia biblijne ze zwyczajami religijnymi (A.10.6), • wskazuje na skutki wynikające z Odkupienia dla życia chrześcijanina (A.13.10).	• interpretuje tekst biblijny o cierpieniu Jezusa, • na podstawie tekstu „Gorzkich żali” i rozważań nabożeństwa drogi krzyżowej opisuje cierpienia Jezusa dla naszego zbawienia.	• w nabożeństwach wielkopostnych rozważa tajemnicę męki Jezusa, • bierze aktywny udział w rekolekcjach wielkopostnych
55. Prawdziwe oblicze Jezusa. Święta Weronika	– Ukazanie tradycji o św. Weronice. – Kształtowanie postawy wrażliwości na ludzkie cierpienie oraz odwagi w niesieniu pomocy.	Świadkowie wiary (F.2).	• podaje przykłady świadków wiary w konkretnych sytuacjach życiowych (E.1.8) – charakteryzuje czyn św. Weroniki, • podaje, że postać Weroniki występuje w VI stacji nabożeństwa drogi krzyżowej.	• wskazuje współczesne sposoby naśladowania św. Weroniki.	• chętnie niesie pomoc mimo niesprzyjającej opinii otoczenia.
56. „Przyjacielu, po coś przyszedł?”	– Ukazanie wydarzeń związanych ze zdradą Jezusa przez Judasza. – Kształtowanie postawy wierności w relacji z Bogiem (Chrystusem) oraz w relacjach rodzinnych i przyjacielskich.	Biblijne wzory modlitwy (D.2).	• analizuje i interpretuje teksty dotyczące modlitwy Jezusa (D.2.2) – pojmanie Jezusa w ogrodzie Oliwnym, • charakteryzuje poszczególne okresy roku liturgicznego w kontekście wydarzeń zbawczych (B.2.1), • zestawia wydarzenia biblijne ze zwyczajami religijnymi (A.10.6) – wyjaśnia symbolikę ciemnicy.	• podaje cechy wiernego przyjaciela Chrystusa, • określa, na czym polegała zdrada Judasza i charakteryzuje jego postać, • omawia, dlaczego podczas liturgii Wielkiego Czwartku Najświętszy Sakrament jest przenoszony do ciemnicy.	• chroni wiarę przed zagrożeniami (A.3.d), • trwa w przyjaźni z Jezusem.
57. „Powstał, nie ma Go tu”. Uroczystość Zmartwychwstania Pańskiego	– Poszerzenie i pogłębienie wiadomości, o spotykaniu ze zmartwychwstałym Chrystusem podczas Eucharystii. – Kształtowanie postawy świadomego uczestniczenia we Mszy Świętej.	Zmartwychwstanie Jezusa Chrystusa. Nadzieja chrześcijańska (A.6).	• wskazuje tekst biblijny o zmartwychwstaniu, • przytacza biblijne relacje o pustym grobie i chrystofaniach (A.6.1), • wymienia argumenty za prawdziwością zmartwychwstania Jezusa (A.6.2), • zestawia wydarzenia biblijne ze zwyczajami religijnymi (A.10.6) – wyjaśnia symbolikę grobu Pańskiego.	• wymienia osoby, które spotkały Chrystusa zmartwychwstałego, • opisuje zmartwychwstanie Chrystusa jako wypełnienie Bożej tajemnicy zbawienia, która uobecnia się w tajemnicy przemiany chleba w Ciało i wina w Krew. • interpretuje tekst sekwencji wielkanocnej.	• uczestniczy we Mszy Świętej w uroczystość Zmartwychwstania Pańskiego.

Temat jednostki lekcyjnej	Cele katechetyczne	Treści podstawy programowej	Wymagania		Postawy
			podstawowe	ponadpodstawowe	Uczeń:
			Uczeń:		
58. Nowy styl głoszenia Ewangelii	– Poszerzenie wiadomości na temat zadań nowej ewangelizacji w parafii. – Kształtowanie postawy odważnego dawania świadectwa w swoim środowisku	Działanie Ducha Świętego w Kościele i w życiu chrześcijanina (A.14). Misyjna działalność Kościoła (F.1). Zaangażowanie chrześcijanina w rożne formy apostolstwa (F.2).	• podaje możliwości włączenia się w życie wspólnoty parafialnej (E.2.12) • podaje przykłady, jak może ewangelizować, • podaje przykłady ludzi zaangażowanych w apostolstwo (także współczesnych) (F.2.4), • określa, na czym polega dzieło nowej ewangelizacji, • wyjaśnia, że w parafii każdy powinien odnaleźć własne miejsce i zadanie do spełnienia.	• wskazuje przyczyny odchodzenia współczesnego człowieka od Chrystusa, • uzasadnia, że dzieło nowej ewangelizacji dokonuje się wtedy, gdy człowiek poddaje się działaniu Ducha Świętego, • uzasadnia, że przyjmując sakramenty we wspólnocie parafialnej, stajemy się odpowiedzialni za dzieło ewangelizacyjne Kościoła.	• kształtuje postawę współpracy z Duchem Świętym we własnym życiu (B.5.c), • daje świadectwo wiary w swoim środowisku, • bierze udział w czuwaniu w wigilię uroczystości Zesłania Ducha Świętego
59. „Chwalcie z nami Panią świata”. Majówki	– Ukazanie nabożeństw majowych jako jednej z form oddawania czci Maryi. – Kształtowanie autentycznej pobożności maryjnej.	Rodzaje, formy modlitwy (D.1).	• wymienia rożne sposoby oddawania czci Maryi, • przedstawia rodzaje i formy modlitwy (D.1.3) – różne formy nabożeństw majowych, • wyjaśnia dogmat maryjny: Boże Macierzyństwo (A.13.12).	• wyjaśnia wybrane wezwania „Litanii loretańskiej do NMP”, • wyjaśnia, że litania jest modlitwą, w której prosimy o wstawiennictwo Maryi u Jej Syna, Jezusa, • śpiewa pieśni ku czci Matki Bożej.	• stara się naśladować przykład Maryi (B.2.d), • korzysta z dobrodziejstw modlitwy wspólnotowej (D.3.a) – uczestniczy w nabożeństwach majowych, • troszczy się o kapliczki i figury poświęcone Maryi.
60. „Tyś jest Bóg prawdziwy w świętej Hostyi”. Boże Ciało	– Ukazanie istoty liturgii uroczystości Najświętszego Ciała i Krwi Pańskiej. – Kształtowanie postawy wdzięczności za obecność Chrystusa w Eucharystii oraz gotowości oddania Mu czci w liturgii i procesji Bożego Ciała.	Sens, przesłanie i liturgia poszczególnych uroczystości roku liturgicznego (B.2) Boże Ciało.	• zestawia wydarzenia biblijne ze zwyczajami religijnymi (A.10.6), • podaje tytuły tradycyjnych pieśni eucharystycznych, • przedstawia, na czym polega uczestnictwo w życiu Kościoła (E.1.2), • uzasadnia, że udział w procesji Bożego Ciała świadczy o przynależności do wspólnoty Kościoła i wspólnoty parafialnej.	• podaje nazwy miejsc związanych z cudami eucharystycznymi, • wymienia zwyczaje związane z uroczystością Bożego Ciała spotykane w jego regionie, • wyjaśnia znaczenie obrzędów, symboli i znaków używanych podczas procesji Bożego Ciała, • wyjaśnia przesłanie procesji Bożego Ciała na ulicach miast i wsi.	• pielęgnuje tradycje i zwyczaje religijne (A.10.c.) – bierze udział w przygotowaniach domu rodzinnego do uroczystości Bożego Ciała oraz procesji.